

Keretek I., II.

Tóth Zsófia

Pécsi Tudományegyetem- Művészeti Kar

Festőművész, V. évfolyam Tóth Zsófia

Témavezető: Somody Péter DLA, egyetemi tanár

Dolgozatom témájának egy régebbi sorozatomat választottam. Írásommal nem is annyira a két kép elemzése a célom, hanem inkább egy olyan viszonyítási, vagy ha úgy tetszik fordulópont kijelölése, melyhez képest én magam is könnyebben el tudok igazodni eddigi és jövőbeli tevékenységem eredményei közt.

Munkáimmal igyekszem olyan képi rendszert kialakítani, melyben a részek nem egységenként, hanem egymásra utalva, egymást magyarázva válnak érthetővé. Érdeklődésem középpontjában jelenleg az azonos tárgyi elemek ismétlődése, megsokszorozása áll. Ez a halmozás, a formák irreális és indokolatlan sokasága felveti az egyes, (illetve az egyén) értelmezhetőségének lehetőségeit az egész viszonyához képest, és elmozdít a tárgyakról való gondolkodásunk megszokott módszereitől. Érdekes volt megfigyelni, hogy az azonos tárgyi elemek ismétlődése milyen formai és tartalmi módosulásokat idéz elő. Míg a jelentés szintjén a tautológia gyengíti az alkotóelemeket (vagy legalábbis csak látszólag) addig a kompozíció és a térhasználat szempontjából kifejezetten erősíti őket. Úgy próbáltam elrendezni ezeket az azonos formájú és tónusú kereteket a képen, hogy azok egy erőteljes és dinamikus térélményt hozva egyszerre keltsék az esetlegesség és a rendezettség élményét. Nagy lelkesedéssel és persze némi sikerélménnyel töltött el festés közben az a módszer, ahogyan csupán néhány kemény, koncentrált ecsetvonással ilyen egyszerűen kibonthatók egy látszólag bonyolultnak tűnő struktúrát. A világos keretek így szinte feloldódtak a geometrikus hálózat sűrűjében, úgy, hogy közben mégis megőrizték „felismerhetőségüket” tárgyi megjelenésüket.

Ez a feszültség ígéretes eszköznek bizonyult, amely jelenlegi munkáimra is rányomta bélyegét.

